

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. 2. Animaduersio notanda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

B.
Joannis
à Cruce

Opera
mystica
NVI
124

emittit in eos, qui seruantur spiritu uicā illiā triplici aculei cuspidē, uidet ergo dulces telum charitatis, quo ipsa suis sauciata, & de eo vulnere gloriatur dicens, vulnerata sum ego à dilectione, &c.

Eundem modum loquendi obseruat Ricardus Victorinus tract. de 4. grad. uolentæ charitatis, sic inquit: *Supra tamen omnes gradus dilectionis, est amor iste ardens & feruens, qui cor necepsitat, & medullitus transfigit, ut veraciter dicat, vulnerata charitate ego sum. (& inferius) Charitas vulnerat, ligat, languidum facit: vulnerat, vulnerasti cor meum foror mea, &c.* Quod idem in reliquo eleganter prolequitur.

4. Fauet Diuus Bonauentura i. 4. æternitat. distinctione 5. articulo 1. & 2. sic scribens: *Nota, quod amor uolentus non solum vulnerat matrices animas, sed etiam castes substantias, imo etiam ipsum fontem amoris Deum vulnerat.* Hæc ex Bertellensi tradit Diuus Bonauentura, addens ex Ricardo ibi, signa huius charitatis vulnerantis, ut apud ipsum uideri potest. Tandem ne longius sermonem protrahamus, uideri potest hæc locutio apud D. Ambrosium serm. 15. in Psalm. 118. & lib. 3. de uirginibus, Hieronymum epist. 140. ad Principiam, Theodoretum supra prædictam locum Canticorum 2. Basilium in interrogatione secunda Regul. Fulfius dispur. Gregorium lib. 6. Moral. cap. 14 & lib. 2. super Ezechielem homilia 15. Augustinum in Psalm. 37. Orozcum in monte de contemplatione fol. 138. pag. 1. Magistum Basilium ubi supra propositione 30.

5. Sed præter dicta omittere non possumus illustre testimonium Sanctissimæ Maritris nostræ THERESIÆ, quæ simili charitatis vulnere sauciata, sic de se et ipsa loquitur cap. 29. suæ uiræ, *Videbam illum (loquitur de quodam Seraphino) longum quoddam ioculum aureum, sed ad ferri cuspidem pauxillo igne inflammatum, in manu habere, hoc ipsi ioculum meum subinde ad intimas usque fibras transuerberare, & dum rursus illum educeret, quoddam carum frustra simul educere uidebatur; quo facto ingenti Dei amore me totam aestuantem & inflammatam reliquit. Tam uehemens poro hæc poena erat, ut in hos me gemitus & expostulationes faceret prorumpere, sed suauitas, quam summus hic dolor mihi adfert, tam excessiua est, ut cum mihi auferri prorsus nolim, nec anima minorem voluptatem & delectationem querat, quam ipsam me Deum. non est autem poena corporalis, sed spiritalis, est corpus ab ea plane immune non sit, sed eam nimis quam multam sentiat. Est hæc tam suavis inter animam & Deum amoris reciprocatio, ut cum ego bonitatem rogem, eam ut gustare faciat illum, qui me fortè censerebent mentiri: omnibus diebus quibus hoc durauit, eram quasi mentis impositus, hoc passa sum aliquoties. Hæc mirabiliter admiranda Theresia.*

§. II.

Animaduersio notanda.

6. EX quibus satis constat, quam communis sit doctrina hæc, & locutio apud SS. Patres, & Doctores Catholicos. Vnde quamuis eadem locutione charitatis vulneratæ abutantur hæretici ad aliquos falsos sensus exprimendos, non tamen propterea locutio hæc, qua in bono, & verissimo sensu utuntur Doctores Catholici, & cum eis Mysticus noster Doctor rejicienda, aut damnanda est, nam ut optimè in simili dixit Diu. Augustinus lib. 2. de sermone Domini in monte cap. 12. *Ne illi*

oues debent pelles suas deponere, si aliquando eis lupi se contegam. Alias oporteret locutiones antiquas, & Catholicas passim deserere, & alias nouas quærere; & sic omnia confundere, Sanctissimumque Parrum doctrinam antiquis, & vſitatis locutionibus scriptam obſcurare, imo prorsus ignorare, eo quod ingenium hæreticorum est Catholicorum locutionibus ad suos errores dolose disseminandos abuti; qua de causa dixit Christus Dominus, Matth. 7. *Attendite à falsis Prophetis*, vbi nomine falsorum Prophetarum intelligit hæreticos, vbi explicat D. Tho. quos ideo attendendos esse docet, quia sub veris, & Catholicis locutionibus suos errores malitiose palliare solent, ad eò vt dixerit D. Aug. de serm. Dom. in monte relatus à D. Thoma Matth. 7. *Cauendum est in ipso Christi nomine ab hæreticis, vel quibuslibet male intelligentibus, & sæculi huius amatoribus ne decipiamur.*

Ad hoc autem, vt sciamus à quibusnam cauere debemus, statim addidit Christus Dominus, à fructibus eorum cognoscetis eos, cum ergo prædictam locutionem de charitate vulnerata protulerint illi, cuius fructus nempe opera, & doctrina vitiosa fuerint, vt in hæreticis, qui Illuminati dicuntur, contingit, non immeritò poterit in illis caueſſi, suspectaque haberi, e contra vero cum eandem locutionem protulerint viri, quorum fructus operum, & doctrinæ saluberrimi, immaculati, sanctitateque pleni sunt, vt in Mystico nostro Doctore, & in alijs Sanctis Parribus, & Doctoribus Catholicis hac locutione vtentibus contingit, non potest rationabiliter locutio hæc damnari, aut suspecta haberi, sed potius tanquam communi Sanctorum Patrum, & Doctorum Catholicorum vſu comprobata ab omnibus debet venerari, non obstante malitia hæreticorum eadem locutione abutentium: sicuti similis malitia non obstat, nec obſtare debet ad vſum aliarum plurium locutionum Catholicarum, quibus etiã illi abutuntur, sicuti ex eo, quod Caluinistæ malitioso fine, ac intentione sæpe in ore haberent hæc verba, *Pater noster celestis*, & ex eo quod magnificarent Christum, & fidem in ipsum, laudarentque eleemosynas, temperantiam, ac modestiam (vt refert Maldonatus, Matthæi 7. n. 15.) nullus sanæ mentis poterit asserere talia verba, prædictarumque virtutum commendationem à Doctoribus Catholicis debere relegari, de quo plura diximus supra in 1. par. huius elucidationis cap. 3. & 9. quæ ad propositionem applicari debent.

§. III.

Eiusdem propositionis doctrina, quo ad ultimam partem confirmatur.

Nec minus etiam est verum, & certum, id quod in hac eadem propositione subiungit Mysticus noster Doctor, scil. quod aliquando ex eo quod Deus interius vulnerat animam charitatis vehementia, immittit etiam in corpore exterius aliqua signa, v. g. aliquod vulnus ad eum modum quo conrigit in D. Francisco, cuius vulnera externa fuerunt signa interni vulneris, quo eius anima amoris diuini vehementia, ab eo fauciata fuerat.

Hoc inquam certissimū, & verissimum est, & ipsomet exemplo S. Francisci optimè com-